

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 25 / CC / 10.06.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CC\25CC\

Fitxer 25CC1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 618

Comissió de Cultura

Sessió 25, dimecres 10 de juny de 2026

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 25 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Guillem Mateo Sellas](#) i [Gisela Navarro Fuster](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Bertran](#) i [Luengo](#), [Francesc de Dalmases](#) i [Thió](#) i [Lluís Puig Gordi](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano](#) i [Canadés](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#) i [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes

a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament de Cultura. GP PPC, GP VOX, GP CUP-DT, GP Junts, G Mixt (text presentat: BOPC 496, 3; esmenes a la totalitat de la secció pressupostària: BOPC 506, 20).

El president

Molt bé. Doncs, si els sembla, comencem, i comencem el Projecte de Llei de pressupostos, i en aquest cas les esmenes a la secció del Departament de Cultura.

Com saben, són quinze minuts que presenten... (Veus de fons.) Acabo d'explicar-ho i ho pregunto. Tenen quinze minuts tots per presentar-ho, per defensar les esmenes a la totalitat; després el Grup que dóna suport al Govern, el Grup Socialistes i Units té trenta-cinc minuts; en la hipòtesi que vulguin fer un segon torn tenen cinc minuts i una altra vegada el Grup Socialista, i després, per deu minuts, els grups que no han presentat esmena a la totalitat.

Per tant... M'han de dir alguna substitució? El Grup Popular, no. Grup Socialista? (Veus de fons.) Tampoc VOX.

Per tant, comencem amb el Grup de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

Molt bé, moltes gràcies, president. Bona tarda.

Bé, amb el nou pressupost que se'ns presenta, la cultura ha quedat com una "maria" d'aquest pressupost, en onzena posició entre els setze departaments. Aquesta idea no és meua, me la va donar el portaveu del Partit Socialista ahir a la Comissió d'Universitats, quan va destacar que era molt important l'ordre prioritari del pressupost. Vaig mirar-ho i estava en l'onzena posició.

Bé, en definitiva, hi ha una manca de voluntat cultural, un dèficit fiscal que perjudica, un pressupost insuficient i, en definitiva, la cultura està absent de l'acord que ha firmat el PSC darrerament amb els seus socis.

Bé, res de nou, perquè avui, mirant l'agenda de la Presidència de la Generalitat, he vist qui anava a la inauguració del monument modernista de la Sagrada Família i he vist que hi anava el president i una sèrie de consellers, però la consellera de Cultura no hi anava. I llavors ja he pensat: "Ostres, això ja és la cirereta del pastís".

En definitiva, és el pressupost que no mereixem, els catalans i les catalanes, amb aquest dèficit fiscal dels 28.000 milions d'euros que se'n va cap a Madrid, i la principal diferència que hi ha entre el mes de març i el mes de juny és l'assignació d'aquests prop de 900 milions d'euros que ara tenen una assignació concreta i que abans estaven repartits a les disposicions addicionals.

Negociació que no ha servit perquè ningú se'n recordés del compromís amb la cultura. De fet, la plataforma Actua rebia l'anunci del pressupost reivindicant el seu dos per cent, que, per cert, també és un acord que va signar en el seu dia al Parlament de Catalunya.

En definitiva, la xifra que ha fet la consellera Romero des d'Economia és una xifra d'Excel. És a dir, si agafem els números, veurem que en el pressupost inicial del mes del març, Cultura, tal com ho compta Economia, era el 1,065, i els números que fa Cultura eren l'1,29, que han acabat sent l'1,27. Però, vaja, en definitiva, aquest 1,065 és el que va agafar la consellera Romero i d'aquí no ens vam moure.

La Generalitat segueix sent la gran deutora respecte la cultura. Ajuntaments i diputacions han fet la seva feina, la fan, però nosaltres volem que caminem cap als estàndards que marca la Unió Europea.

Cal revertir la deixadesa en cultura que històricament ha acumulat la Generalitat de Catalunya, de tots els colors, i creiem que hem d'avançar cap a aquests models europeus en què els governs, que podríem dir equiparables als nostres, com seria el cas dels länders alemanys, equiparable a la Generalitat, hauria d'estar sobre el cinquanta-sis per cent de l'aportació i les administracions locals en el quaranta-quatre per cent, cosa que ara no és així. Estem en dos terços les administracions locals i un terç la Generalitat.

És a dir, en definitiva, la Generalitat hauria de tenir en el seu horitzó els 669-670 milions d'euros perquè poguessin pensar en futur. No es tracta tant de mirar al retrovisor, sinó de mirar cap al futur.

Amb aquests números, la conselleria de Cultura s'ha limitat a callar. Entenem que ha acatat el que han decidit els seus companys i companyes de Govern, fins al punt que no hi ha ni una línia per cultura en els diferents epígrafs que hi ha en els acords que s'han signat darrerament. És a dir, per tant, la cultura no és una prioritat pel

govern de Salvador Illa perquè, entre altres coses, és una de les potes dels trets identitaris d'aquesta nació nostra.

El Govern segueix sense escoltar i això va fent perdre credibilitat i confiança en la ciutadania. Una prova també recent és que la setmana passada, en els col·lectius de protesta que hi ha al país, s'hi afegia el sector de les biblioteques públiques, que primer havia començat a la ciutat de Barcelona s'havia estès a la Diputació i ara ja està estesa a tot Catalunya, divendres i dissabtes, en ple període d'exàmens, en plena selectivitat i, en definitiva, corroborant el que ja advertia sobre la manca de condicions adients de moltes professions de la cultura, situacions precàries que ja s'advertien per part del Conca, no?

En definitiva, les biblioteques li han petat al PSC del senyor Collboni i Barcelona s'ha convertit en l'epicentre d'aquest nou volcà de conflictes que és el món de la biblioteca.

Nosaltres, com l'altre dia, quan va comparèixer la consellera de Cultura, vam demanar què s'havia estudiat respecte el que havia aprovat aquest Parlament entre el març i ara i, en el torn de rèplica, no ens va detallar cap dels acords que havíem fet en l'assignació de les partides. Jo crec que va vindre amb el PowerPoint i ens va explicar el mateix que ens havien explicat, dient que hi havia cinquanta milions d'euros més addicionals.

Nosaltres farem una llista de les coses, per si serveixen i per si algú les vol escoltar. No estem demanant al Govern que compleixi el programa de Junts, els estem demanant que compleixin els acords del Parlament de Catalunya. Aquest no és el programa de Junts, és una sèrie d'acords que s'han anat aprovant aquí.

Primer parlaríem del reequilibri territorial, sobretot en aquelles zones que estan més mancades d'equipaments públics, culturals, escènics, musicals, arts visuals, tant quant a construcció com a millora dels que hi ha.

Per aquesta comissió han passat acords sobre el Teatre Auditori de Constantí, el de la Seu d'Urgell, la Biblioteca d'Argentona o hi ha altres espais escènics associatius. Per exemple, n'hi ha un que l'altre dia mirava del teatre del Casino del Masnou, que fa cent cinquanta anys, i m'explicaven que les almoines serveixen per arreglar una mica la façana, però no per abordar la situació del propi teatre.

També han passat acords sobre projectes de recuperació històrica de trajectòries femenines rellevants en l'àmbit cultural i de formació en perspectiva de gènere per als professionals i gestors culturals.

S'ha acordat també un pla de foment de les cases de la festa com a espai de salvaguarda del patrimoni material.

L'aplicació d'una sèrie d'acords sobre mesures per millorar la seguretat en el fet casteller i en les actuacions de grup de foc. I aquí faig un apunt, la manca de coordinació evident que hi ha entre els departaments de la Generalitat. La conselleria de Cultura és incapaç que el Departament d'Interior modifiqui el Decret 30/2015, de mesures d'autoprotecció, que inclou les festes populars, quan per fonts pròpies de la conselleria d'Interior s'ha fet en aquest decret ja una correcció i dues actualitzacions des que es va fer el 2015. És a dir, que no és un problema però es veu que no hi ha massa bona sintonia.

Això també són drets culturals que el Govern vulnera i, per tant, nosaltres ara que estem en tramitació de la llei de drets culturals creiem que si es vol comptar que hi hagi un acord majoritari ampli, doncs, no es pot fer un ús polític, anar repetint aquesta cançó dels drets culturals si, per una banda, no hi ha exemples de bones praxis en els propis departaments de la pròpia Generalitat i es vulneren drets culturals des de departaments concrets, com pot ser el d'Interior.

Per tant, creiem que la Generalitat haurà d'intentar apretar també internament els seus departaments, més enllà del de Cultura.

En aquesta llista d'incompliments també esperem que en els cinquanta milions apareguin els desfibril·ladors que es van aprovar per les colles castelleres de Catalunya.

També s'ha acordat revertir la davallada de visitants en els equipaments patrimonials i en els museus, establir noves mesures per revertir el decreixement de companyies, espectacles i funcions en el món de la dansa, reforç de les fires estratègiques que ens fan un mapa cultural més equilibrat. L'altre dia vam tenir la percepció des de Junts que hi havia un centralisme molt destacat en la projecció que ens feia la consellera. És a dir, creiem que les fires d'arts escèniques musicals ajuden a

reequilibrar aquest mapa amb una projecció internacional que també ens interessa molt com a país.

Vam insistir en el tema de la Fira del circ, perquè segueix estigmatitzat el circ, aquesta disciplina, i hi va haver un lleuger increment a l'edició d'enguany, la trentena, però encara estem lluny del que es demana perquè pugui ser una fira homologable a les altres.

En l'àmbit de la música clàssica, s'ha aprovat a aquest Parlament la creació d'una oficina de circuits de música clàssica, una fira professional sobre aquest àmbit musical o que es creï l'Institut del Patrimoni Musical de Catalunya, o bé que s'assignin funcions a un organisme ja existent, no?

També que es millori la mobilitat dels creadors entre els territoris de llengua catalana o que es treballi per tenir estratègies amb l'Acadèmia del Cinema Català perquè hi pugui haver una categoria específica per a pel·lícules parlades íntegrament en català dins dels Premis Gaudí.

També s'han aprovat propostes en relació al patrimoni dels molins paperers de l'Anoia i de l'Alt Penedès.

Sobre l'estudi i creació d'una base de dades del Consolat de Mar com una institució cabdal per a la història del país o la convocatòria extraordinària per als editors en llengua catalana, ja que l'any passat van quedar uns dos-cents llibres sense assignació.

Bé, és una llista que segurament no és del tot exhaustiva, he intentat ajustar-la en el temps. No són -insisteixo- propostes de Junts només, hi ha propostes de molts partits que s'han anat aprovant aquí i que creiem que han de posar en evidència els incompliments continuats que fa el Govern.

Per tant, nosaltres demanem al Govern que en aquests cinquanta milions que s'han de repartir i en el marge que pugui haver en el conjunt del pressupost, s'escolti la veu de la ciutadania, s'escoltin els acords del Parlament de manera que la ciutadania pugui tenir la percepció que aquest pressupost està equilibradament repartit. En l'informe del Conca, el penúltim informe del Conca insistien, aquest organisme extern, diguéssim, que les inversions, els augments en el pressupost de Cultura no es traduïen en la percepció per part del sector que això estava massa ben equilibrat.

Això són paraules del Conca. Per tant, nosaltres volem que aquest pressupost, que per nosaltres és un pressupost sense ànima, perquè no s'ha escoltat la pluralitat dels grups parlamentaris. I, com l'altre dia els deia, la cultura o és plural o no és i no serà.

Per tant, acabo demanant que es reverteixi aquest incompliment de les mocions i de les propostes del nostre Parlament. Reclamo un lideratge de la conselleria de Cultura davant d'aquestes situacions que es van veient des d'altres departaments o des de la pròpia Presidència, que es queda en un segon terme amb actes tan rellevants com el que avui passarà. Si al final es corregeix l'agenda del matí, estarem supercontents.

I insistim que no demanem que compleixin el programa de Junts, sinó que demanem que compleixin els acords del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat Bertran. Ara sí. I ara la diputada... No, perdó, perdó, és el costum, eh? La diputada Roldán, pel Grup Popular. Són qui ha presentat esmena també a la totalitat. Disculpi.

Lorena Roldán Suárez

Moltes gràcies, president. Bé, estem avui en aquest segon debat ja a la Comissió de Cultura per parlar en concret d'aquest departament. Ja davant de la consellera nosaltres vam manifestar les nostres discrepàncies pels comptes de Cultura, i un cop formalitzada aquesta esmena passem també a defensar-la aquí en comissió.

Vagi per endavant que pel Partit Popular la cultura és un pilar fonamental de la nostra societat, és un element de cohesió i de llibertat, però precisament perquè ens creiem la cultura no podem acceptar uns comptes que la instrumentalitzen, que gestionen de manera ineficient els recursos públics i que donen l'esquena als creadors reals per alimentar una maquinària d'enginyeria social i propaganda identitària.

El Govern ens presenta aquests comptes com un èxit històric emparant-se en un creixement sostingut des de l'any 2021, amb l'objectiu d'assolir aquest famós dos per cent del pressupost global de la Generalitat, cosa que tampoc passa en aquests pressupostos.

Però darrere d'aquests grans titulars i de la propaganda oficial, la realitat de les xifres, la veritat dels documents i de l'execució pressupostària ens mostra un panorama molt diferent, el d'un departament instal·lat en el sectarisme -tal i com ja li vaig comentar a la consellera en la darrera sessió-, la ineficiència i el menyspreu per la inversió real en el nostre patrimoni.

En primer lloc, cal desmuntar el mite de la bona gestió d'aquest Govern. Ens diuen que el pressupost creix, però la realitat és que la incapacitat d'aquest executiu per aprovar i gestionar els comptes en temps i forma genera una paràlisi que perjudica directament el teixit cultural de Catalunya. Ja no parlem d'aquests mesos que hem perdut del març fins ara, absolutament, per cap altre motiu que les eleccions al Parlament d'Andalusia, a la Junta d'Andalusia i els interessos particulars dels diferents partits en joc, en aquest cas, el Partit Socialista de Catalunya i Esquerra Republicana.

Els creadors, les indústries culturals i les petites empreses que depenen de les convocatòries públiques no viuen de promeses ni de partides sobre el paper. Viuen de realitats, i la realitat és que la gestió tardana danya profundament la base del sector.

Si mirem les dades reals d'execució de l'exercici precedent, a tancament de novembre, observem com el pressupost definitiu va haver de recórrer massivament a la incorporació de romanents d'anys anteriors.

Què ens indica això? Doncs bé, que el Govern és incapaç de gastar els diners que es pressuposten a l'any corrent, acumulant intencionadament o per incompetència uns fons que després s'injecten de manera desordenada. No estem davant d'una planificació econòmica rigorosa, sinó davant d'una improvisació constant que utilitza els diners públics com un fons de maniobra polític.

El segon motiu, potser el més sagnant des del punt de vista econòmic, és l'absolut desequilibri en la naturalesa de la despesa. Aquest pressupost és el paradigma de la cultura de la subvenció, en detriment de la cultura de la inversió i el creixement a llarg termini. Les dades del propi departament, en els balanços de gestió previs, són demolidores. El capítol de transferències corrents, és a dir les subvencions i ajuts

directes, absorbeix la xifra de 241 milions d'euros. Això representa gairebé el setanta per cent de tota la despesa executada pel departament.

Mentrestant, què passa amb la inversió real, aquella que es destina a restaurar el nostre patrimoni tangible, a millorar les nostres infraestructures històriques i a crear actius de futur? Doncs bé, la inversió real ha patit una caiguda històrica i dramàtica del quaranta-u per cent respecte l'exercici anterior, quedant-se en uns minuts 5,5 milions d'euros executats a final d'any.

Això no és un model cultural sostenible, això és una renúncia explícita a la conservació del patrimoni de tots els catalans, i si no que ens ho diguin els tarragonins.

El Govern prefereix prioritzar el manteniment de la seva xarxa d'entitats afins mitjançant transferències corrents abans que invertir en la pedra, en la rehabilitació estructural i en l'excel·lència dels nostres museus i monuments. Es gasta en despesa corrent per controlar el sector, però retalla en allò que realment perdura.

Però el motiu principal d'aquesta esmena no és només econòmic, sinó que també és, sobretot, polític i moral. Aquest pressupost posa de manifest una deriva sectària inacceptable.

La política cultural de la Generalitat s'ha posat massa sovint, de manera descarada, al servei de la construcció nacional i del relat de l'independentisme, prioritzant la ideologia per sobre de la llibertat creativa, l'eficiència o l'excel·lència artística, també ara amb aquest Govern.

L'exemple més evident d'aquesta obsessió és la gestió de la política lingüística. En els comptes anteriors, aquesta àrea ja va créixer de manera desproporcionada, fins a un vint-i-u per cent, fins a arribar als 63,4 milions d'euros. Però, pel 2026, en una operació purament política de reestructuració interna, el Govern ha segregat aquesta competència de Cultura per elevar-la a un departament propi, dotant-lo amb un pressupost de 81 milions d'euros.

Des del Partit Popular ho diem clarament. Estimem i defensem el català com a llengua de Catalunya, però rebutgem frontalment l'augment massiu de fons destinat a fer enginyeria social i a utilitzar la llengua com una eina d'exclusió i divisió, en lloc d'un espai de convivència.

Es mantenen i es reforcen subvencions digitals i directes a entitats com Plataforma per la Llengua, que actuen com autèntiques policies lingüístiques, mentre es nega el suport a la Catalunya real.

Aquest enfocament excloent i la imposició encoberta de quotes, limiten severament la llibertat dels creadors. Es relega sistemàticament la cultura feta en castellà, una cultura que també és pròpia de Catalunya, discriminant-la en l'accés a les ajudes públiques i tancant els ulls a una realitat bilingüe, que és part de la nostra riquesa.

On queda la llibertat creativa en aquest pressupost? La resposta és contundent, sotmesa a la propaganda identitària.

Mentre el govern es gasta 81 milions d'euros en el nou departament identitàri i destina el setanta per cent del pressupost de Cultura a una xarxa clientelar de subvencions, la base del sector segueix patint una precarietat estructural insostenible.

Es parla molt en aquest projecte del desplegament de la llei de drets culturals o de programes com Cultura Jove, que és l'antic Escena 25, però la realitat que viuen les famílies catalanes és una altra. Hi ha una manca absoluta de suport real perquè les classes mitjanes i treballadores puguin accedir, per exemple, als ensenyaments artístics i musicals de base. Es financen grans estructures, es compensen els costos energètics i de personal de grans institucions com el Liceu, el TNC, el MACBA o el MNAC, que ho necessiten, això és cert, però s'oblida el teixit local, les escoles de música municipals i els creadors independents que no s'alineen amb les tesis oficials del Govern.

Per tot això, com els deia a l'inici, nosaltres hem presentat aquesta esmena a la totalitat del conjunt dels pressupostos i també de la secció de Cultura. Perquè el Partit Popular no pot ser còmplice d'uns comptes que perpetuen l'asfíxia fiscal als ciutadans per després malgastar els recursos en estructures polítiques inflades. Insisteixo, recordem que l'estructura política global de la Generalitat creixerà amb setanta-un nous als càrrecs aquest any.

No podem recolzar un pressupost de Cultura que retalla la inversió en el nostre patrimoni arqueològic, museístic i arquitectònic, mentre dilapida milions en propaganda i en entitats dedicades a la confrontació lingüística.

Catalunya necessita un pressupost alternatiu, un pressupost basat en la bona gestió, en l'eliminació de despeses innecessàries, i centrat en la llibertat. La cultura catalana és prou gran, universal i plural com per caure en el despatx estret del sectarisme independentista.

Mereix uns comptes que donin suport a la creació sense demanar el carnet ideològic, que inverteixin en el patrimoni de tots i que garanteixin la llibertat creativa de tots els nostres artistes, s'expressin en la llengua que s'expressin.

Per totes aquestes raons, de pes econòmic, de rigor a la gestió i de dignitat democràtica, nosaltres presentem i defensem avui aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara pel Grup de VOX en Catalunya, el diputat Acosta. Endavant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda. És cert que la cultura hauria de ser la quarta pota de la societat del benestar, però no la cultura de la Generalitat, allunyada de la realitat, ja que el Departament de Cultura té el quart pressupost més baix de totes les conselleries de la Generalitat.

A més, el Departament de Cultura incorre en una gran irresponsabilitat, ja que no tindrem uns pressupostos en marxa fins dos anys i mig després d'engegar la legislatura del Partit Socialista. Qualsevol empresa, qualsevol entitat, per modesta que sigui, té elaborats els seus pressupostos en començar l'any, per poder afrontar amb garanties d'èxit els objectius fixats.

No obstant això, el Govern de la Generalitat no li preocupa anar a la deriva sense tenir uns pressupostos aprovats just abans que comenci l'any, demostrant la seva irresponsabilitat, la seva feblesa com a Govern, i que no li importa gens ni mica el benestar dels catalans.

Gairebé tres mesos després, tornem tots a parlar del mateix, perquè aquests són els mateixos pressupostos que els que ens van presentar al març. Malgrat la realitat dels comptes, el Departament de Cultura ens intenta enganyar sumant als

pressupostos els recursos dels suposats acords per a projectes plurianuals amb Esquerra Republicana i els Comuns, que ves tu a saber si s'implementen o no, ja que no estan consignats, per intentar demostrar que ara sí, ara sí que en són de bons, els pressupostos, i sobre la base d'aquesta promesa, aquesta il·lusió no tangible, el Partit Socialista, Esquerra Republicana i els Comuns ens presenten un miratge dient que el pressupost s'ha incrementat un quaranta-u per cent, que la despesa en cultura per habitant és 76,8 euros, i que s'ha arribat al 1,7 per cent en cultura.

Tot, com he dit, és fals. Com quan Illa diu que el Govern socialista ha solucionat ja el tema de l'habitatge, perquè construirà 50.000 habitatges, però hem arribat a la meitat de la legislatura i no hem vist ni dues mil vivendes.

El pressupost de la secció de Cultura ascendeix a 524 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 28,5 per cent respecte el 2023, no el quaranta-u que ens intenten vendre, ja que no es pot comptar allò que no està consignat als pressupostos.

El Departament de Cultura té un historial d'incompliments digne d'estudi. El 31 de juny del 2021 va dir l'exconsellera Garriga, d'Esquerra Republicana: "El 2022, Cultura haurà de tenir cent milions més de pressupost, amb un increment del primer pressupost entre el trenta i el quaranta per cent." Això va dir. Res més lluny de la realitat, ja que el pressupost de 2022 en Cultura es va incrementar només en un 26,5 per cent, amb vuitanta milions d'euros més, no amb els cent promesos.

El novembre del 2021 va dir també l'exconsellera Garriga, d'Esquerra Republicana, que al final de la legislatura la Generalitat dedicaria dos-cents euros per a habitant en cultura -dos-cents euros la Generalitat per a habitant en cultura. Es va afanyar a matisar dient que seria amb les aportacions del global de les administracions. No obstant això, també res més lluny de la realitat.

De nou, el 2023 el Departament de Cultura va dedicar 158 euros per a habitant en cultura, dels quals 109 euros els van aportar les diputacions, els consells i els ajuntaments, mentre que la Generalitat només en va aportar 49. Quina despesa en Cultura contempla la Generalitat per habitant el 2026 ara en aquests pressupostos,

però sense el parany, si us plau, de comptar amb el que no està consignat? A veure si ens ho saben dir.

Com l'anterior Govern, el d'Esquerra Republicana, els pressupostos del qual van ser aprovats pel Partit Socialista, que no va complir allò promès, dubtem que la senyora Hernández, que és la quota d'Esquerra Republicana en l'actual Govern del Partit Socialista es comprometi i compleixi.

Des de VOX ja li vam retreure a la senyora Garriga, d'Esquerra Republicana, la seva falta de paraula, ja que es va comprometre amb tot el sector cultural, amb la plataforma Actua Cultura, a arribar al final de la seva legislatura al dos per cent dels pressupostos en cultura, i no ho va fer. El 2022 es va arribar a l'1,3 per cent del pressupost; a l'1,5, el 2023, i el 2024 va fracassar el Govern d'Esquerra Republicana i es van convocar eleccions, amb la qual cosa no va complir la seva promesa.

També avui li recriminem a l'actual Departament de Cultura del Partit Socialista que des de la seva presa de possessió, la consellera Hernández ha repetit que en el dos per cent s'inclou també el Departament de Política Lingüística, taint el sector cultural.

Així mateix, en un context de profunda caiguda del nivell adquisitiu de les famílies, és encara més greu veure com molts dels programes pressupostaris són purament ideològics, partidistes, superflus. Com ja he dit, la cultura no pot ser parcial, ho he dit moltes vegades, ni sectària, no entén de classificacions restrictives de grups ni de col·lectius, perquè sinó no seria cultura. És de tots i per a tots, transcendeix el temps i l'espai.

Per aquest motiu, no té sentit incorporar en les polítiques culturals de la Generalitat la perspectiva feminista de gènere interseccional o com han expressat en reiterades ocasions els membres del Govern d'imposició lingüística en català.

A més, així ho entenc després de l'exposició inicial d'aquests pressupostos, la presentació, el Govern de la Generalitat segueix amb el ferm propòsit d'utilitzar la cultura al servir dels postulats identitaris del separatisme, prostituint i desnaturalitzant la cultura.

És per això que nosaltres, des de VOX, presentem aquesta esmena a la totalitat dels pressupostos del Departament de Cultura.

El 2023 es van identificar 353,5 milions d'euros en el conjunt dels pressupostos destinats, de tots els pressupostos, a actuacions per a la transformació feminista. El 2026, aquesta xifra ascendeix a 601,1 milions repartits en 561 actuacions, la qual cosa representa un increment del setanta per cent.

Per a mostra, un botó. El pressupost de 2026 té partides específiques sota el concepte de transformació feminista dins de Cultura. Quantificació total en transformació feminista, per exemple: l'agrupació de Cultura destina quatre milions d'euros als pressupostos repartits en quaranta-sis actuacions específiques de gènere per a 2026. Accions concretes en el sector cultural, Teatre Nacional de Catalunya, destina més de tres milions d'euros a una programació d'espectacles i activitats que posin en relleu la figura de la dona; a més, inclou clàusules de gènere en la contractació pública i garanteix permisos de dol gestacional i flexibilitat horària per menstruació o climateri.

El Museu Nacional d'Art de Catalunya..., parla d'una redefinició de l'exposició permanent en clau de gènere interseccional i la revisió de sales d'art de postguerra per a incloure més dones en partides que sumen més de 150.000 euros en accions específiques d'aquest tipus.

És a dir, per anar acabant, malgrat el pressupost i increment respecte el 2023, que no pas dels anteriors, dels de març d'aquest mateix any, no podem afirmar que amb més pressupost del Departament de Cultura els catalans vagin a gaudir d'una cultura lliure basada en el talent, sense condicionaments ideològics i sense propaganda.

En els pressupostos no hem trobat ni un sol euro destinat al foment de la cultura catalana en castellà. I per una qüestió d'equitat, prioritat i de sentit comú, ja que el castellà és la llengua d'ús del més del cinquanta per cent dels catalans, demanem la racionalització de diversos programes pressupostaris. I no em poden dir, senyors firmants d'aquests pressupostos, si us plau, que com que el castellà ja està protegit per l'Estat, està justificat la seva exclusió de fomentar-lo per la Generalitat. Li recordo que a l'Institut Cervantes ofereix cursos de català a Viena, a Tòquio, a Londres, a Berlín, a Budapest, a més de cursos d'introducció a la cultura i la llengua catalana. El malvat Estat espanyol va concedir més de vint milions d'euros a la cultura catalana

en català l'últim any: Orfeó Català, MACBA, Museu Picasso, són alguns dels seus beneficiaris.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara correspondria al Grup de la CUP i del Grup Mixt, però no hi són. *(Veus de fons.)* Els grups han de decidir si decauen les seves esmenes. O sigui, han de decidir, algú vol que es voti, o un ha de dir que no es voti. *(Veus de fons.)* Només que un digui que es voti, es vota.

Lorena Roldán Suárez

Que es votin, les votem totes conjunes.

El president

O sigui, les esmenes del... M'ho explico. Sí, perquè hem fet altres comissions. Les esmenes a la totalitat dels grups que no han vingut... *(Veus de fons.)*

A veure, jo us ho explico, jo us ho explico. O sigui, les esmenes a la totalitat del departament d'aquells grups que no han vingut decauen, llevat que un grup, qualsevol, digués que no decaiguin. Aquesta és la norma.

Per tant, preguntem. Hi ha un grup que demana que es voti? Per tant, no, no. No, per tant, decauen. No hi ha cap grup que ho demana. Perfecte.

Jo vaig participar d'una comissió a la que es va demanar que es votessin, i per tant, la norma és així, i aclarits estem.

Per tant, per un màxim de trenta-tres minuts..., per cinc minuts, té la paraula... Clar, són vint-i-cinc, cinc per cada grup; en no haver parlat dos, doncs, tenen vint-i-cinc minuts.

Endavant la diputada Rocío García, pel Grup Socialistes i Units per Avançar.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Molt bona tarda a tothom. La casualitat o el destí ha volgut que celebrem aquesta comissió en un dia històric per Catalunya i per a la commemoració de l'Any Gaudí, un dia en què es projecta internacionalment la nostra cultura, el gran

patrimoni català, i alhora es defensen els valors humanistes de fraternitat, de solidaritat i de pau.

Avui fa cent anys de la mort d'Antoni Gaudí, del geni català més universal, l'arquitecte que va observar, somniar, pensar, dissenyar i construir els elements més importants del nostre patrimoni, que també són patrimoni de la humanitat, i que va integrar la naturalesa que observava a les seves obres i creacions, que les va elevar artística i arquitectònicament, i que ho va fer des del compromís personal i des de les conviccions humanistes, d'espiritualitat religiosa, sempre defensant la llengua i el catalanisme en uns temps difícils, com va ser la dictadura de Primo de Rivera.

Aquesta tarda, amb la benedicció de la Torre de Jesús, de la Basílica de la Sagrada Família i amb la visita del Papa Lleó XIV, el món mira i admira Gaudí a Barcelona, a Catalunya i al gran patrimoni cultural català, a la vegada que nosaltres també mirem el món compartint Gaudí.

La cultura és un dels béns més preuats que té una societat i és responsabilitat de tothom vetllar per la seva protecció, preservació, difusió i estima, i, per tant, és el que faran aquests pressupostos que ha acordat el Govern amb els grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns, i que s'executaran el més aviat possible, d'acord amb les línies prioritàries d'enviar del Departament de Cultura.

Perquè sí, els comptes que en uns dies aprovarà aquest Parlament són ambiciosos, situen el servei del país, posen per davant el bé comú, demostren responsabilitat política dels grups que li han donat suport, perquè des de les diferències partidistes han prioritzat allò que és útil per a Catalunya, per a la ciutadania, i també per a la cultura, que disposarà de més inversió que mai en matèria cultural.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, reiterem que els pressupostos permetran destinar tres de cada quatre euros a polítiques socials i incrementar els recursos per a la cultura i també per a la llengua catalana; per revitalitzar el patrimoni, aquell que explica la nostra història, el nostre passat i el nostre present, el que cohesiona socialment els barris i els municipis, defensa els drets, supera desigualtats i desequilibris territorials i, per tant, ens uneix com a poble.

S'incrementa la inversió en polítiques públiques culturals per protegir el patrimoni, difondre-la entre les generacions, expressen que Catalunya torna a avançar en

estabilitat, amb ambició, amb la mirada posada en el futur, que demostra que amb diàleg, pacte i acords progressistes Catalunya va endavant.

Són uns pressupostos fruit de la política útil, negociar per millorar, acordar per avançar, convertir les diferències legítimes en respostes concretes per a la ciutadania, que miren el conjunt del país, que miren el futur per afrontar les necessitats immediates i, alhora, aquells reptes que van més enllà del 2030.

Per tant, el país recupera la confiança i la capacitat de liderar, i ho fa amb ambició i inversió, posant les persones i els drets dels catalans i de les catalanes en el centre de les polítiques públiques que impulsarà el Govern.

Els pressupostos, com saben, contemplen 49.162 milions d'euros, un vint-i-quatre per cent més que els del 2023, per reforçar els serveis públics, impulsar l'habitatge, accelerar la inversió, enfortir l'autogovern, vertebrar el territori, generar prosperitat compartida i enfortir també la llengua i el català. Es tracta de posar la força del pressupost al servei d'una Catalunya més forta, més justa, més cohesionada i amb més oportunitats.

Els pressupostos que tindrà Catalunya donaran resposta al present i, alhora, preparen el país per al futur, donen estabilitat i esperança i ens permetran anar endavant, com deia.

Generen estabilitat social, econòmica, milloren la vida quotidiana de la gent, enforteixen els serveis públics, l'educació, la salut, les polítiques socials, la seguretat, la recerca, la innovació i la cultura.

La cultura de Catalunya, gràcies a aquests pressupostos, es situa en un lloc on mai havia arribat abans. El Departament de Cultura, el 2026, creix un quaranta-u per cent, amb 168 milions d'euros més respecte el del 2023. Per tant, s'invertiran 574 milions d'euros en polítiques públiques culturals que repercutiran en tots els sectors: en equipaments, en el món local, en el teixit cultural i associatiu del conjunt del territori.

Perquè la cultura és essencial, més que mai; perquè la democràcia necessita de la cultura i perquè volem construir una cultura de tothom i per a tothom.

I si fem una mirada d'inversió en cultura de la Generalitat per a habitant i any, com fan els països més avançats, gràcies a aquest pressupost ens situem en 70,65 euros habitant i any, 15,15 euros més que el del 2023, un vint-i-set per cent més. I la mitjana europea és de 241 euros habitant i any. La inversió a Catalunya, per tant, a dia d'avui, contemplant totes les inversions d'altres administracions, són 208,4 euros per habitant i any. És veritat que això es fa gràcies a l'increment pressupostari de la Generalitat, però també és cert que ens queda camí per recórrer.

Són els pressupostos més importants en recursos per al Departament de Cultura, i fruit del consens amb els sectors i el teixit cultural del país i del diàleg amb tothom. Aquest és el pressupost de les inversions i dels serveis, el que ens vincula a la futura llei de drets culturals i a l'enfortiment del sistema cultural català.

I el compromís del Govern és dotar la cultura dels recursos necessaris i aquests pressupostos ho fan. I encara vam més enllà, perquè després de les darreres negociacions amb els Grups d'Esquerra Republicana i de Comuns, s'han incorporat cinquanta milions més addicionals, que properament passaran a incrementar les partides previstes inicialment i que vostès ja coneixen, perquè es van presentar en comissió.

Això també repercuteix en les demandes que havien fet els sectors, també la plataforma Actua Cultura, i que ens deixa a les portes d'aquest dos per cent acordat, un acord compartit i que esperem que es pugui acomplir dins d'aquesta legislatura, com és l'acord del Govern.

Crec que val la pena recordar, perquè consti i siguem molt conscients de la gran dimensió inversora que inclou en aquests pressupostos, la distribució per direccions generals del Departament. I, com deia, creixeran encara més amb aquests cinquanta milions addicionals fruit dels darrers acords.

La Direcció General de Patrimoni Cultural gestionarà 146,7 milions d'euros. Una direcció general, la de Patrimoni, que creix un quaranta per cent respecte del 23, i l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural, amb un increment de 17 milions, creix un 50,4 per cent.

La Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural gestionarà 16,2 milions d'euros, creix en 3.400.000 euros, el que suposarà un 26,6 per cent respecte el pressupost del 23.

La Direcció General de Drets Culturals, Creació i Biblioteca gestionarà 117 milions d'euros, són 23,1 milions d'euros més i suposa un increment del vint-i-cinc per cent.

La Direcció General d'Innovació i Cultura Digital gestionarà 7,5 milions d'euros i suposa un increment del 15,4 per cent.

La Institució de les Lletres Catalanes comptarà amb 5,5 milions d'euros i un increment del trenta per cent.

I l'ICEC, l'Institut Català de les Empreses Culturals, es podrà nodrir amb transferències de 123 milions d'euros, 28 milions d'euros més que el 23, el que suposarà un increment del vint-i-nou per cent.

I, per acabar, l'Institut Ramon Llull, responsable de la internacionalització de la cultura catalana, comptarà amb 15,5 milions d'euros, 3,1 milions d'euros més que el 23, amb un increment del vint-i-cinc per cent.

Per tant, aquestes inversions del Departament de Cultura són molt esperades i necessàries. Podran atendre demandes dels sectors estratègics del país, moltes d'elles històriques. També del conjunt del territori, enfortint el sistema cultural, la xarxa d'equipaments culturals de proximitat, apostant per garantir l'accés a la cultura al conjunt de la ciutadania i del territori, invertir en recursos i fent polítiques públiques per superar barreres socials i territorials encara existents, i per cobrir les necessitats inversores que venen de molt lluny i que ara podem atendre amb més inversió pública.

I quin pes tenen les subvencions en aquest pressupost del Departament de Cultura que aprovarem? Doncs, es destinaran a subvencions 226,3 milions d'euros, el quaranta-tres per cent del total del pressupost del departament. Això són 60,7 milions d'euros més que el 23 i, per tant, representa un increment del trenta-set per cent en subvencions, que encara creixeran més a partir de la distribució dels cinquanta milions d'euros addicionals, fruit de l'acord amb Esquerra Republicana i amb els Comuns.

El teixit cultural i associatiu català és molt important per al Govern i per al nostre grup parlamentari, i també per als grups que han donat suport a aquest pressupost, sens dubte.

Per tant, les eines que dona el pressupost que presenta el Govern i que aprovarem venen a enriquir culturalment Catalunya, mitjançant la cooperació amb els ens locals, els ajuntaments, les entitats, les cooperatives, les associacions, les empreses culturals, els centres artístics i educatius, sempre amb l'objectiu de fomentar les arts i la creació, d'enfortir el teixit econòmic i social, d'internacionalitzar la cultura catalana i la llengua, de fomentar la participació i garantir l'accessibilitat i la igualtat d'oportunitats a tota la ciutadania.

Per tant, aquests són uns pressupostos de país per atendre necessitats socials i de manca d'inversions que s'arrossegueu des de fa massa temps i ara, gràcies a aquest acord progressista, permetran fer avançar Catalunya, i també la seva cultura.

Són una eina esperada, molt necessària per encarar el present i el futur del país i per a la cultura molt més. Són els pressupostos que permetran impulsar i consolidar el projecte del Catalunya Media City, el Centre d'Art Digital La Fonèria, l'Equipament Nacional de la Innovació i Creació Digital, del sector audiovisual i del videojoc, dels ajuts per rehabilitar i adaptar el codi d'accessibilitat als espais escènics del territori i construir nous equipaments culturals i de lectura pública, per a enfortir la gestió i el funcionament dels equipaments culturals nacionals, ampliar i reformar el MNAC, capçalera dels museus del país; incrementar el suport a la creació i atendre les entitats i associacions de la cultura popular; protegint el patrimoni cultural amb més inversió i més transferències, i ajudar en el seu camí als gremis, a les cooperatives, a la indústria cultural, als sectors estratègics, com són l'editorial.

Som conscients que queda camí per fer, no som ni molt menys autocomplaents i per això volem recordar que en aquest camí aquests pressupostos fan avenços molt importants per a la cultura als que pensem que no es pot renunciar, no podem renunciar a aquests recursos per a la cultura. Els sectors ho tenen clar i suposo que els grups que no donaran suport també.

Permeten apropar-nos decididament al dos per cent d'inversió en polítiques culturals en aquesta legislatura.

Per tot això, evidentment, votarem en contra de les esmenes a la totalitat presentades, com deia abans el president i pels grups que són presents, per Junts per Catalunya, Partido Popular i VOX, i d'aquesta manera pensem que caminem per fer realitat l'aprovació definitiva d'aquests pressupostos, els més ambiciosos de la història de Catalunya en matèria cultural i pel qual pensem que val la pena apostar-hi, i nosaltres continuarem sempre al costat de la cultura i del país.

I si m'ho permet, simplement, per fer una resposta al que ha comentat el portaveu de Junts en la seva intervenció, la consellera de Cultura avui era a l'ofrena que s'ha fet a la Cripta, l'ofrena floral, està present en tots els actes, i no sé d'on ha tret això que ha dit. Però la consellera de Cultura està, evidentment, i forma part de tots els actes protocol·laris i culturals d'aquests dies a Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I el diputat Bertran, sí...

Jordi Bertran i Luengo

Sí, gràcies, president, per al·lusions.

El president

Endavant. (*Veus de fons.*) Entenc que vol parlar de l'al·lusió, però té cinc minuts. Vaja, ja ens hem entès.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president.

"Agenda del Govern del dia 10 de juny de 2026. Comunicació a govern.presidencia@gencat.cat. Destinatari: Jordi Bertran. 9 del 6 de 2026, 20.35.

Actes del president. 19.45 -d'avui-, missa solemne en motiu del centenari de la mort d'Antoni Gaudí. Benedicció i inauguració de la Torre de Jesucrist Sagrada Família. Barcelona, barcelonès. El president de la Generalitat, Salvador Illa, assistirà a la missa solemne en motiu del centenari de la mort d'Antoni Gaudí. Benedicció i inauguració de la Torre de Jesucrist que oficiarà el Sant Pare Lleó XIV. L'acompanyaran la consellera d'Economia i Finances, Alicia Romero; la consellera

d'Interior i Seguretat Pública, Núria Parlon; la consellera de Drets Socials i Inclusió, Mònica Martínez Bravo; la consellera d'Igualtat i Feminisme, Eva Menor; el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, Jaume Duch; la consellera de Recerca i Universitats, Núria Montserrat, i el conseller d'Esports, Berni Álvarez.”

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Vist que no hi ha més grups que vulguin fer torn, passem ara, per tant, als deu minuts que tenen els dos grups que no han presentat esmena, i comença la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Diputats i diputades, ara fa uns dies analitzàvem en aquesta comissió el pressupost de cultura per aquest 2026 i vam tenir l'oportunitat de constatar dues idees principals.

La primera és que el pressupost de cultura puja, gràcies a les darreres negociacions, fins a 574 milions d'euros, que en termes absoluts és el pressupost més alt que està dedicat a la cultura en aquest país i que implica un quaranta-u per cent respecte al darrer pressupost aprovat i, per tant, respecte el pressupost vigent. Hem passat de 406 milions d'euros a 574, per tant, jo crec que és innegable i incontrovertible que el pressupost de la secció pressupostària de cultura que avui votarem és un bon pressupost o, en qualsevol cas, és un pressupost molt millor del que disposem actualment.

La segona constatació, malgrat aquesta millora, malgrat aquest increment, encara no som on voldríem ser, que és a destinar el dos per cent del pressupost total a la cultura, i aquesta xifra no només és un compromís votat reiteradament en aquest Parlament, sinó que -ho vull deixar clar- és i continua sent prioritat per Esquerra Republicana i, de fet, allà on ha intervingut Esquerra Republicana, sigui des del Govern, sigui des de l'oposició, condicionant un pressupost, sempre ha implicat un augment percentual el pes que tenia el Departament de Cultura dins del pressupost genèric.

De fet, això em permet lligar amb algunes de les afirmacions que s'han fet avui aquí, que es deia que la cultura era una "maria". Segurament es dedica un percentatge baix a la cultura, però, en qualsevol cas, és un percentatge bastant més alt que l'1,1 per cent que s'hi dedicava el 2020, en què Junts per Catalunya tenia la responsabilitat en l'àmbit de cultura. Per tant, és un pressupost baix, però, en qualsevol cas, és un pressupost millor que el que es dedicava en aquell moment.

I, després, algunes afirmacions que han vingut del sector de la dreta. M'he entretingut, perquè desconeixia la dada, a saber quin percentatge es dediquen a aquelles comunitats autònomes on governa el Partit Popular a la cultura. M'ha costat de trobar, perquè en molts llocs la cultura no té ni entitat pròpia, és a dir es barreja amb macroconselleries on s'associa amb el turisme, amb els esports, i on, segurament, el pes del pressupost va destinat més a la promoció turística, a la promoció de grans esdeveniments, però, en cap cas, a aquesta cultura de base, a aquesta cultura comunitària que es defensa des d'aquesta comissió. I, per tant, aquí, si més no, hi llegim una contradicció.

Per tant, són dues constatacions que..., estan molt bé determinades afirmacions que es fan, però, després, allà on es governa, allà on es té responsabilitat, es demostra, no?

I, en el cas de l'extrema dreta, en el cas de VOX, tampoc veiem cap canvi en el pressupost. En tot cas, el que canvien són les prioritats i, per exemple, potenciar la tauromàquia forma part de la seva aposta per la cultura, però no, en cap cas, una aposta de destinar-hi més recursos.

Més enllà d'aquestes dues constatacions, jo avui sí que voldria entrar potser una mica més en la lletra petita -no ho vam fer l'altre dia- respecte a aquests 574 milions i la importància de garantir els drets culturals, que també s'han fet esment, com un dret de primer ordre, com estem intentant fer amb la llei de drets culturals que estem tramitant també en paral·lel en aquest Parlament.

Per Esquerra Republicana, parlar de drets culturals no és una qüestió teòrica, significa garantir que qualsevol ciutadà d'aquest país, visqui on visqui, tingui el codi postal que tingui, pugui accedir a la creació i a la cultura en igualtat de condicions, i creiem que la lletra petita d'aquest pressupost ho reflecteix en quatre grans eixos.

En primer lloc, a diferència del que s'ha afirmat, creiem que sí que hi ha una aposta per l'equitat i el reequilibri territorial. Catalunya no s'acaba a les portes de Barcelona, ni de Tarragona tampoc -malgrat que ho sembli en aquesta comissió-, ni tampoc en els grans equipaments nacionals, on també hi ha una aposta econòmica, perquè, evidentment, com a nació que som, també hem de tenir aquests equipaments nacionals. Però hi ha en aquest pressupost 226 milions d'euros que es destinen directament a la xarxa territorial, a ajuts a l'associacionisme, a les festes populars, a les biblioteques públiques, als teatres locals, que són la porta d'entrada d'aquesta cultura per a moltes persones.

Multiplicar la inversió per evitar fins gairebé els 77 o 76 i escaig euros serveix precisament per això, per descentralitzar la cultura i fer-la un motor de cohesió social, perquè nosaltres tenim clar que un país cohesionat necessita que tothom pugui tenir aquest accés a la cultura.

En segon lloc, hi ha una partida que no està en aquesta secció de cultura, però que per nosaltres té un pes molt important, i crec que en parlarem en el proper ple, que és la que té a veure amb les biblioteques escolars. Hi ha una partida que està a la secció pressupostària d'educació, són 18,8 milions d'euros, i que creiem que també formen part d'aquesta aposta per garantir els drets culturals. Les biblioteques escolars són la porta d'entrada de la cultura per molts nens i nenes, per trencar amb aquesta bretxa educativa, per fomentar la comprensió lectora, garantir que la literatura i el coneixement siguin accessibles per tots els infants, independentment del seu origen socioeconòmic i, per tant, creiem que és important, malgrat no estar directament en aquesta secció pressupostària, posar-ho en valor.

En tercer lloc, aquests comptes són, des del nostre punt de vista, un escut o comencen a ser un escut pel teixit professional i els nous creadors, una altra de les branques o una altra de les parts imprescindibles de la llei de drets culturals, perquè moltes de les partides van destinades a ajuts directes i a subvencions a empreses i entitats culturals, més de seixanta milions d'euros d'augment respecte el 2023, però, a més, creiem que hi ha una aposta per revertir la precarietat de moltes de les creadores i creadors amb programes de suport al talent jove, l'estatut de l'artista, garantint que la cultura sigui un sector on es pugui treballar i viure dignament, on no hi hagi només voluntarietat i vocació, sinó que també hi hagi una feina digna i, per

tant, creiem que és important també l'aposta per qüestions com el futur tecnològic i audiovisual del nostre país, amb projectes com el Catalunya Media City o la Foneria, per posar-ne alguns exemples.

I, en quart lloc, una qüestió que per nosaltres també és fonamental i que no està en aquest pressupost i no suposa un engany, sinó que ha d'anar en paral·lel amb el pressupost de Cultura, que és l'aposta per la llengua. Aquests 574 milions d'euros de la conselleria de Cultura no caminen sols, s'activen de manera simultània i coordinada amb els 126 milions d'euros del Departament de Política Lingüística, perquè estem parlant de blindar el català com a llengua vehicular de cohesió de futur de les nostres indústries culturals; més recursos pel llibre en català, per al doblatge, per a la producció audiovisual pròpia de qualitat; per fer de la llengua una eina compartida per tota la ciutadania.

I aquí també m'he entretingut, i a més ho dic sense complexos. És a dir, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'apostar per la llengua catalana sense complexos, perquè si no hi aposta el Govern de la Generalitat de Catalunya és evident que no hi apostarà ningú, i, a més, ho dic des de l'òptica d'una formació independentista que sap que un estat, que l'Estat espanyol en concret, no defensarà mai els drets de la nostra llengua i la nostra cultura; que ho pot anar maquillant més o menys, però que no hi ha una aposta clara.

Perquè, clar, els semblen ideològics o els semblen sectaris els recursos que es destinen a la llengua catalana, però, per exemple, no els deuen semblar sectaris els 1.100 euros de Nueva Economía de la Lengua, el Perte que va aprovar el Govern de l'Estat espanyol, 1.100 milions d'euros destinats a la llengua, que amb la negociació política que vam esgarrapar algunes formacions, doncs, el tres per cent d'aquests 1.100 milions d'euros es podien destinar a les llengües cooficials. Això no deu ser sectari, això deu ser natural, perquè són recursos que pertanyen a la llengua de manera natural.

Per tant, sí, de manera desacomplexada, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'apostar per la llengua i per la creació cultural en català, que és la que ens és pròpia i que és, doncs, l'única que només a través del Govern de la Generalitat es defensa de manera clara.

I una última qüestió, perquè el diputat de l'extrema dreta feia allò que fan tan habitual de banalitzar amb sorna les polítiques feministes del Departament de Cultura, com si fos una cosa ridícula, i una de les coses que ha assenyalat és el permís de dol gestacional com a cosa ridícula. Llavors, a mi m'explota el cap que aquells defensors de la vida, del dret a la vida i que tot el dia són contraris a l'avortament, ridiculitzin que les famílies que perden un infant -jo vostè no sé si no ha perdut mai cap d'infant-, doncs, hagin d'anar..., que tinguin una interrupció del seu embaràs, hagin d'anar a treballar l'endemà. Jo no sé si s'hi han trobat, però quan parlem del permís de dol gestacional estem parlant d'una qüestió que, vaja, que per principi, tenint en compte la seva visió ideològica, haurien de defensar.

Per tant, jo crec que ja n'hi ha prou de ridiculitzar les polítiques feministes perquè les polítiques feministes, doncs, parlen de drets, parlen de drets de les dones, parlen de drets de les persones i, per tant, potser aquest to sorneguer no toca.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara la diputada Susanna Segovia, del Grup dels Comuns. Endavant.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Agrair a la diputada Raquel Sans la seva intervenció, perquè crec que és important que tot i que a vegades sembla que estiguem com immunitzats o que no ens afecti determinades barbaritats que es diuen, crec que és evident que seguim mantenint aquesta alerta perquè, efectivament, disfressades d'atacs o qüestionaments amb la suposada ideologia de gènere, s'acaben dient autèntiques barbaritats. Per tant, agrair-li a la diputada Raquel Sans que hagi agafat minuts de la seva intervenció per respondre a això. (*L'oradora estossega*). Perdó, perdó.

És un nou debat que tenim..., no fa gaire vam tenir la presentació per part de la consellera. El mes de març, efectivament, vam tenir també debat sobre el projecte de pressupostos que el Govern va aprovar en el mes de febrer i que després va haver de retirar per manca de tenir tots els suports suficients. Nosaltres ja vam arribar a un acord amb el Govern el mes de febrer, un acord que tot i que sembla ser que el Grup de Junts no se l'ha llegit, que només s'ha llegit el d'Esquerra

Republicana, en el nostre acord sí que, efectivament, sortia específicament un apartat destinat a les polítiques culturals. En un d'ells, justament, el que hi ha és el compromís acordat amb el Govern d'arribar a aquest dos per cent abans d'acabar aquesta legislatura.

Això què vol dir? Això vol dir que està acordat, això vol dir que el Govern ho ha de tenir en el seu escenari i això vol dir que el Govern ho ha de complir. Com hem dit reiterades vegades, abans de poder seguir negociant noves qüestions és molt important que el Govern es comprometi amb els acords i assoleixi allò que ja està compromès. I és el que lamentablement veiem que moltes vegades passa amb el Partit Socialista, que signen acords, que signen acords que faciliten l'aprovació d'uns pressupostos, d'un decret o d'una llei, però que després costa molt que els compleixin.

Per tant, nosaltres sí que volem insistir que en aquest cas nosaltres votem en contra de les esmenes de la totalitat i hem arribat a un acord per aprovar aquests pressupostos perquè creiem que tenir aquests pressupostos és millor que no tenir-los, però també insistim una vegada i una altra que seguirem vigilants, que seguirem atents, que seguirem exigint perquè tot allò que està escrit i que està signat s'acompleixi.

Perquè és cert que el paper ho aguanta tot, però en aquest cas el que el paper no aguantarà és que hi hagi acords que no s'acompleixin si després es volen continuar aprovant coses en aquesta legislatura, que entenem que és el que el Govern haurà de fer. I si el Govern vol aconseguir suports necessaris, li aniria bé accomplir amb allò que queda.

Per tant, el compromís d'arribar a aquest dos per cent..., és cert que no s'hi arriba en aquests pressupostos, però és cert també que hi ha el compromís d'arribar-hi al llarg d'aquesta legislatura.

I crec que és important també que diguem que aquests pressupostos, evidentment, no ho solucionaran tot. No solucionaran l'endarreriment d'anys de no invertir en la cultura i que, efectivament, la prioritat inversora en la cultura fa pocs anys que ha començat a posar-se sobre la taula. Per tant, venim de tant d'endarreriment de més de deu-quinze anys que no s'ha invertit en cultura, que ara hi ha qui vol posar-ho tot

de cop i accelerar-ho tot de cop, però quan van estar al Govern no feien absolutament res per arribar a aquest famós dos per cent.

Per tant, ara sí es fa un salt important, ja s'ha dit també. És el segon departament que més puja de tots. L'ordre a l'hora de veure quin departament és més o menys "maria", que em sembla que és una qüestió bastant despectiva, la digui qui la digui, perquè cap dels departaments crec jo que faci polítiques que no siguin importants per la ciutadania. M'agradaria que algú em digui un dels departaments que tingui sota les seves competències polítiques que no siguin importants per garantir els drets de les ciutadanes -jo crec que no en trobaríem cap-, però dintre d'això és evident que hi ha una aposta clara en aquest acord de pressupostos i en aquests pressupostos per augmentar significativament els recursos cap a les polítiques culturals d'aquest país.

Però el que nosaltres diem sempre és que no és només la quantitat, sinó que és també la qualitat i també en què i cap a qui s'adrecen aquests recursos. Tampoc podem continuar amb una lògica que durant molt de temps ha predominat a la conselleria de Cultura, que bàsicament és exercir de repartidora. Repartir subvencions, repartir finançament, moltes vegades concentrada en poques mans, i en canvi deixant fora de l'accés a aquests recursos a moltes entitats, a molt eixit comunitari, a molta cultura comunitària.

Estem fent una llei de drets culturals, estem fent una llei que justament posa sobre la taula que la cultura és un dels pilars de l'estat del benestar, que la cultura és democràcia, que fer cultura i garantir la cultura és enfortir democràticament el nostre país i el que no pot ser és que no destinem els recursos seguint aquests criteris.

No pot ser tampoc que amb aquest augment de recursos no vetllem perquè les condicions de treball de les persones que es dediquen a la cultura siguin dignes, perquè sortim d'aquest nivell de precarietat que denuncien les entitats que treballen en cultura, que denuncien l'associació d'actors i d'actrius d'aquest país, que denuncien fins i tot les productores i audiovisuals, de la precarietat que pateixen molts d'aquests treballadors i treballadores perquè els pressupostos que s'aproven per fer cultura no tenen en compte unes condicions dignes i uns sou dignes. Per tant, això s'ha d'aprofitar que augmentin els recursos perquè també canviï.

També s'ha d'aprofitar aquest augment de recursos per garantir un accés a la cultura a tothom, no només a gaudir-la com a espectadors i espectadores, sinó a participar-hi i a ser creadors de cultura, a ser actors que impulsen la cultura.

Hem pogut sentir també, per exemple, entitats que reivindiquen la figura de crear uns centres d'acollida cultural, de primera acollida cultural que garanteixin aquest accés i aquest contacte amb la cultura per tothom, tinguin els ingressos que tinguin, tinguin la situació regular administrativa que tinguin i tinguin la situació personal que tinguin. S'ha de poder garantir aquest accés a la creació, a la producció, al gaudir de la cultura per tothom. I això són també els drets culturals i això és pel que ha de servir aquesta llei.

Per tant, nosaltres el que hem acordat és que dintre d'aquests recursos que es destinaran a la conselleria de Cultura hi hagi específicament aquesta voluntat d'arribar a molta més gent, d'arribar a molts més col·lectius, d'arribar a tot el territori i de sortir dels marges que normalment són més còmodes per nosaltres.

I dit això, sí que voldria acabar d'alguna manera dient que tampoc es poden dir coses a *grosso modo* i dir que l'Estat no defensa el català, el govern de l'Estat no defensa el català. Crec que no hi ha hagut des de fa molt de temps un govern i un Ministeri de Cultura que defensin el català com s'està fent fins ara. Per exemple, finançant tant a la Comunitat Valenciana com a les Illes Balears, com ara a la Franja, aquelles entitats, aquelles publicacions i aquelles associacions que defensen el català que han deixat de rebre el finançament per part dels governs del Partit Popular i de VOX.

Crec que sempre es pot fer més, sempre s'hauria de poder fer més, però contraposar la defensa que alguns fan a ultrança del castellà amb la voluntat que realment hi ha per part del Govern de l'Estat de garantir les llengües, la cooficialitat de totes les llengües i el dret de totes les persones, parlin la llengua que parlin, a Catalunya i a la resta de l'Estat, crec que és evident que s'ha posat en manifest, per exemple, a les convocatòries, on s'han obert línies per poder finançar i treballar amb totes les llengües que són oficials al territori de la península.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Com que en principi no hi ha més paraules, passem a la votació.

Vots a favor de l'esmena a la totalitat?

Són 7 vots favorables, del Grup Popular, del Grup de VOX i del Grup de Junts.

Vots contraris?

Són 9 vots, del Grup dels Comuns, Grup d'Esquerra i del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Per tant, les esmenes a la totalitat del departament decauen i aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT